

КОНСУЛЬТУЄ МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
Департамент заробітної плати та умов праці

ПИТАННЯ: На підприємстві в разі виникнення причин, які обумовлюють недовготривалий простій не з вини працівника, оформляються листки обліку простою (фіксуються причини, які зумовили призупинення роботи). Простій триває кілька годин за зміну. Час простою не з вини працівника згідно з колективним договором оплачується з розрахунку 100% тарифної ставки встановленого працівникові розряду (окладу).

Як урахувати час такого простою під час розрахунку сум оплати часу відпусток? Чи перераховувати години простою в кількість календарних днів роботи для подальшого зменшення кількості календарних днів розрахункового періоду під час розрахунку середнього заробітку для оплати часу відпустки?

ВІДПОВІДЬ: Обчислення середньої заробітної плати для оплати днів відпустки проводиться з урахуванням Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.95 р. N 100 (далі - Порядок).

За пунктом 2 Порядку обчислюють середню заробітну плату для оплати часу відпусток або для виплати компенсації за невикористані відпустки виходячи з виплат за останні 12 календарних місяців роботи, що передують місяцю надання відпустки або виплати компенсації за невикористані відпустки.

Працівникові, який пропрацював на підприємстві менш як один рік, середня заробітна плата обчислюється на підставі виплат за фактичний час роботи, тобто з першого числа місяця після оформлення на роботу до першого числа місяця, в якому надається відпустка або виплачується компенсація за невикористану відпустку.

Ураховуючи, що згідно із Законом України "Про відпустки" працівникам надаються відпустки в календарних днях, п. 7 Порядку передбачено, що нарахування виплат за час відпусток або компенсації за невикористані відпустки, тривалість яких розраховується в календарних днях, провадиться діленням сумарного заробітку за останні перед наданням відпустки 12 місяців або за менший фактично відпрацьований період на відповідну кількість календарних днів року чи меншого відпрацьованого періоду, за винятком святкових і неробочих днів, установлених законодавством. Одержаний результат множать на число календарних днів відпустки.

Під час обчислення середньої заробітної плати для оплати часу відпусток слід також ураховувати положення абзацу шостого п. 2 Порядку, яким передбачено, що час, упродовж якого працівники згідно з чинним законодавством або з інших поважних причин не працювали і за ними не зберігався заробіток або зберігався частково. вилучається з розрахункового періоду. Ця норма стосується, зокрема, випадків, коли працівники з незалежних від них причин працювали в режимі неповного робочого тижня (наказом по підприємству працівники відділу, цеху тощо були переведені на роботу на умовах неповного робочого тижня через неможливість забезпечити їх роботою впродовж нормальної тривалості робочого тижня) чи впродовж дня перебували в простій.

Отже, якщо працівник упродовж дня чи кількох днів перебуває у простій, середньоденна заробітна плата для оплати часу щорічної відпустки провадиться діленням сумарного заробітку за останні перед наданням відпустки 12 місяців на відповідну кількість календарних днів року, зменшену на кількість СВЯТКОВИХ і неробочих днів, установлених законодавством (ст. 73 КЗпП), а також на кількість робочих днів, упродовж яких працівник не працював через простій.

Якщо працівник працював неповний робочий день чи кілька годин упродовж дня не працював через простій, нарахування середньої заробітної плати для оплати часу відпусток провадиться на загальних засадах відповідно до норм п. 7 Порядку.

Начальник відділу,
Неля СИНЬКО

"Праця і зарплата" N 24 (1036), 27 червня 2017 р.